

Sygn. akt V CZ 89/07

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa S.D.

przeciwko Gminie Z. i Akademii Medycznej [...]

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2007 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 czerwca 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki S.D. od wyroku tego Sądu z dnia 28 lutego 2007 r., jako skargę od której nie został uiszczona opłata podstawowa oraz umorzył postępowanie w przedmiocie zwolnienia powódki od tej opłaty. W zażaleniu powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości zarzucając naruszenie art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trafnie Sąd Apelacyjny ustalił, że w rozpoznawanej sprawie zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w jej pierwotnym brzmieniu, gdyż apelacja została wniesiona po wejściu w życie tej ustawy. Stosowanie wspomnianej ustawy w jej pierwotnym brzmieniu jest zaś uzasadnione tym, że znowelizowane przepisy stosuje się do sprawy wszczętych po 10 marca 2007 r., a rozpoznawaną sprawę wszczęto już 23 kwietnia 2003 r.

Z przepisów art. 14 ust. 2 i art. 100 § 2 wspomnianej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w jej pierwotnym brzmieniu, wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że także strona zwolniona całkowicie od kosztów sądowych ma obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej. Skoro strona w niniejszej sprawie, działająca przez profesjonalnego pełnomocnika, nie uiściła wnosząc skargę kasacyjną opłaty podstawowej, to zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c., istniały pełne podstawy do odrzucenia skargi kasacyjnej przez Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Biorąc powyższe pod uwagę za chybiony należy uznać, podniesiony w zażaleniu, zarzut naruszenia art. 149 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Skoro powódka została całkowicie zwolniona o kosztów sądowych, to zbędne jest składanie nowych wniosków w tej sprawie, także po wejściu w życie nowej ustawy, gdyż żaden z jej przepisów nie przewiduje utraty mocy orzeczonego wcześniej zwolnienia, tylko z powodu zmiany przepisów.

Mając na uwadze, że zarzuty podniesione w zażaleniu okazały się nieuzasadnione Sąd Najwyższy na podstawie art. art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.